

άνδρες έντραγωδούσαν και έλεγαν, σάν νά άπαντούσαν προς τούς γέροντες :

Άμεις δε γ' είμεσ' αί δε λήε, πείραν λάβε. Διηλαθή. Είμαστε και μετς παλληκαρία, κι όπειανού του βαστλ. α; έρθη να δοκιμάση. Τλ δε παιδιά πάλι σάν να άπαντούσαν και στους δυο χορούς των γερόντων και των άνδρων τλ τραγούδια έλεγαν :

Άμεις δε γ' εσομεθα πολλω κάρρονες. Ηγουν σας ήτανε σάν να τους έλεγαν. Βρε σε τεμας τλ πουλάτε αυτά; Άφήτατε να μεγαλώσωμε, και τότε τλ λέμε, αν θλ γίνωμε ή όχι είμεσι χιλιας φορας πιο παλληκαρία από σας.

Τώρα λοιπόν κατά έμπαιγμό των αρχίων αυτών Σπαρτιατικων τραγουδιων, βλέποντας τούς εσατάγερους να ηναι τόσο διερθημένοι και γεροξελουτιάριδες, οι όποιοι όταν τους κώνη τινάς παρατήρησι για την άγροσήτα τους, σου λέν : = Και που να με βλέπατε στα νειάτα μου, μπορουν και οι άνυπκνδροι άνδρες για άπάντασι να τους λέν : = Και μετς, είλαστε άχρειότεροι από σας, και οι νεοι πάλι = Ένοιό σας, και μετς θλ γίνωμε άχρειότεροι από όλους σας.

Τι ήθική λοιπόν περιμένετε από τούς νεους, όταν έχουν ζωντανά παραδείγματα τής εσατής ανηθικότης από τούς όγδονταπέντε χρονών παπούλιδες τούς ;

Τώρα καταλαβα και λέω, πώς όχι πλέον πρέπει να συστηθούν στην Άθήνα αλλά Πάτρα παιδονόμοι, αλλά παιδογέροντες. Που θλ καταντήσωμε. Έρχεται, έρχεται σάν τον Μάϊστρωμ ή ήθική καταστροφή μας, και είμαστε βουλιασμένοι.

5

Ένας μαθητής του γυμνασίου τής Πλάκας, που έγραψα πως πειράζουν τλ κορίτσα με άσχημα λόγια, μου γράφει και μου λέει, πως ότι ο γυμνασιάρχης; τους και οι καθηγητάδες τους είναι αυστηρότατοι άνθρωποι και έπομένως επειδή είναι τοιοούτοι ο γυμνασιάρχης και καθηγηται, δεν μπορουν να ηναι και οι μαθηταίς ανήθηκοι. Ωαία σκέψις. Τι σχέσιν έχουν με την κακοήθεια των μαθητων ο γυμνασιάρχης και οι καθηγητάδες, μήπως αυτοι είναι παιδονόμοι; Έπειτα ο αξιότιμος; μαθητής; που γράφει αυτά, έπρεπε να μάθη, ότι κανείς μαθητής δεν τούδωσε τλ δικαίωμα να γράψη μόνο με την υπογραφή του, και να λην, ότι εσα μου γράφει, ότι τλ γράφει από όνομα όλων των μαθητων. Τι είσαι συ, ρε μαθητάριον, γενικός πληρεξούσιος; όλων των μαθητων του γυμνασίου τής Πλάκας, η με πήρες έμένα κανένα βλάκκα για να πιστώσω εις όσας άνοητίας μου γράφεις; Κθθισε παιδι μου στ' αυγά σου, και μη αυτοχειριάζεσαι ως γενικός αντιμούτρουνος των μαθητων του γυμνασίου Πλάκας, να όπως μη σουβρη κάμμιλ άποβολή, και γίνης τότε αντιμούτρουνος όχι πλέον των μαθητων του γυμνασίου τής Πλάκας, αλλά των γαδάρων, όπως και είσαι και φαίνεσαι, αφού έχεις την κακοήθεια να γράψη εξ όνόματος όλων των μαθητων του γυμνασίου χωρίς να ξέρουν αυτοι τίποτα. Σώνει σου αυτά και πολλλ μάλιστα είναι.

6

Άλλος πάλι μαθητής από τλ ιδιο γυμνάσιο μου παραπονιέται και λέει, (άκούσετε στον Θεό σας), πώς ότις όλοι οι μαθητάδες αυτου του γυμνασίου είναι ήθικώτατοι και δεν άσχημολογουν τλ κορίτσα, με μόνη την διαφορά, ότι ένας καθηγητής έσπασε στο ζύλο ένα μαθητή διότι τον άκουσε να άισχρολογήση ένα κορίτσι, και ότι (εδω είναι τλ νοστιμότερο) κινδυνεύουν και κχτι άλλοι πρόμοιοι του μαθηταίς ν' άπεθληθούν από τλ γυμνάσιο για την μεγάλη ήθική τής άισχροτης των, ηγουν μας είναι αληθινά όσα γράψαμε.

Σάν παιδιά δε ζωρλ που είναι μου φοβερίζουν τον... ότι θλ βγάνουν στη ράχη μου όσκις ζυλιαίς για την κακοήθειά τους έφαγαν και τρων από τούς καθηγηταίς τους. Αυτό μας έπεινε, να βριζώμαστε και από βρωμόπαιδα. Καυμένα παιδιά δεν κυτλάτε τα μαθήματα σας μόνο θέλετε να κουνάτε και την ούρα σας, αφού τάχετε μπλαστρωμένα;

Θλ μου πητε και τι βγάνει με ένα άσχημο λόγο που θλ

πητε σ' ένα κορίτσι; Τλ φάγατε; Όχι, με τλ λόγια δεν τρώνονται οι άνθρωποι. Και ακόμα ένα άλλο, πώς εγώ που θέλω τάχα μου να διδάξω την ήθική, γράφω τόσα άσχημα λόγια στο πατσαθούρι μου. Μάλιστα. Άλλά, ως καθώς είπαμε και άλλοτες, η αλήθεια είναι γυμνή, γι' αυτό και στο αρχαίου κωμικού Άριστοφάνη τής κωμωδίας και στής σατυρες του Ίουβενάλη, και στο Λουκιανού τλ γραφόμενα και χιλίων δυο άλλων τλ συγγράματα βρίσκουμε τής πλέον άσχημες άισχρολογίας που ντρέπεται τινάς και σε στήν έσχατη κραυγή τής μέθης του μεθυσίου αν βρίσκεται να πη. Και όμως, κυριοι σπουδαστάδες, εις αυτά τλ άισχρολογα ζετικεπάστα ή μεγαλείτεση ήθικοποιήσις, όπως από την κοπριά φυτρώνουν τλ καλλίτερα άνθη.

Τώρα πάλι θλ μου πητε ότι με πιάσατε στα πράτα, ότι αφού από τλ άισχρά λόγια δεν βγάνει κανένα κακό, στη μύτη σας, τί κακό λοιπόν γίνεται στα κορίτσα, αν και σεις, τούς πητε ένα άσχημο λόγο. Τίποτα. Άλλά θυμηθήτε και την αρχαία παροιμία που λέει ότι :

Άισχραίς όμιλίαις φθείρον χρηστά ήθη. Θυμηθήτε, ότι αυτά τλ κορίτσα που πειράζετε, ότι αυριο θλ γίνουν γυναίκες σας, και όταν με τλ λόγια τλ διαφθείρετε από τέρα, από μικρά, μεθαύριο όταν τλ παντρευτήτε θλ σας κερζώνουν.

Δεν συλλογίζεστε βρε βρωμόπαιδα, ένα απλό πράγμα, τλ εζής: Να βρω την άδερφή σας μοναχή της μέσα στο δρόμο και να τής πω :

— Άχ ψυχή μου, και να σείχα απόψε μιλ βραδειά κι' ως πέθυνα.

Τώρα, αν τ' ακούσετε αυτό μπορείτε να σκοτώσετε και τον Θεό. Λοιπόν γιατί σεις τλ λέτε σ' άλλα κορίτσα αυτά, αφού στής άδερφάδες σας και ξαδερφάδες σας δεν θέλετε να σας λέν τλ ίδια;

Τράβα νεολαίρα τον δρόμο τής κακοηθείας, και κατά τον καρπό τής διαφθορας που σπέρνετε, θλ δρέψετε και καρπό, θλ κάρτακυλουνε η γυναίκες σας στο μνήμα του Καρτισκάκη και στής άμμουδιαίς του Φάληρου μαλλιλ κουβάρια, όπως και τέρχ μερικαίς, με τούς κερατάδες που θλ σας κερατόνουν.

Έκείνος δε που σέβεται μιλ γυναίκα σέβεται τον εαυτον του. Πολλά σας είπα.

7

Προς τον Μικρακην. Ο Παπαγγελης άρνήθηκε να πάη να μεταλάβη μιλ Μαγδαλινη ή όποια ξεψυχούσε μέσα στο Μαγδαλινοτροπισιον. δια τον λόγον ότι, δεν ήτανε παραξενο την ώρα που αυτός μεταλάθενη την άρρωστη που ξεψυχούσε σ' άλλα δωμάτια μπορούσαν να έγινώντουσαν όργια, και γι' αυτό δεν πήγε. Σε ρωτώ λοιπόν, καλλ έκανε η κακλ; Είναι η Μαγδαλινη; χριστιανός; η δεν είναι; Έάν παραπέσαν σε πατάσμα, απ' αυτό θλ πη ότι άρνήθησαν και την θησκειλ τους;

Και πώς, τούς φρικωδέστερους κακούργους τούς μεταλαβαίνουμε όταν τούς πών στη καρμυνιά και τής φτωχαις Μαγδαλινές άρνούνται να τής μεταλάβουν, η όποιαίς να πούμε και τλ κάτω κάτω τής ούρας καλός έξεταζόμενος του πράγματος, είναι σάν ευεργέτιδες τής κοινωνίας, γιατί αν δεν υπαρχαν αυταίς, είμεσι οι άνδρες έστωντας με τλ να μη είχαμε που να ξεθυμάνωμε, θλ άτιμαζαμε ο ένας του άλλου τής γυναίκες και κορίτσα. Και ένα άλλο, ο Χριστός την Μαγδαλινη δεν την δέχτηκε κοντά του και τής έψησε τής άμαρτίας, πώς λοιπόν οι κύριοι παπάδες μας άρνούνται σήμερα αυτό τλ Ευαγγέλιο; Στον Μικρωνα που λατρεύεις, Μικρακην, έτσι να χαρής τλ ένα ποδάρι σου και να σε δω να κωλοσούρνεσαι χωρίς κανένα ποδάρι, ξεδιάλυνέ μας αυτό τλ θρησκευτικό ζήτημα, γιατί εγώ σε θρησκευτικά δεν άνακατώνομαι.

8

Μας πήραν μυρουδιά ως και από την Άντίπαρο και μας γράφουν τλ εζής; Ότι όμο άχριβος παπάς τους Στυλιανός

Καλαργυρος, εις λέει κατηγορηθλ επί μοιχία με την ξαδέσφη του, και άθωώθηκε δυνάμει του μεγαλοδύναμου άγιου Άργυρίου. Γι' αυτό δεν μας πειράζει. Είναι συγγενικλ πράγματα και ανάξια λόγου, αφού έμπιερχουν μέσα την μεγαλείτερη κακοήθεια, και μάλιστα ο άθως; και ένοχος αν ηναι είναι πάντα άθως, αφού τον άθωώνουν οι όμοιοί του, ηγουν παπάδες. Τώρα πρόκειται περί φρέσκιας μανιφατούρας, καινούργιων άνδραγαθημάτων του, για τλ όποια τον κατηγορουν και του λέγουν. Τάδε :

Ότι παραμπαινει στής εκλογαίς. Ότι κάνει τον έμπορο και τον τοκογλύπο μεταβάλλοντας τον δούλον του Θεού εις δούλον του Μαμμωνά. Ότι έπεμβαίνει στους οικογενειακούς καυγάδες. (Αυτό τλ κάνει για να συμβιβάση τούς καταγζίδες και ότι, κολλήται). Ότι βριζει στους δρόμους δλους τούς ανθρώπους. (Αυτό τλ κάνει χάριν τής δημοσίας ήθικής; και σάν παπας που είναι.) Ότι νύχτα μέρα βρίσκεται στα κερνετα και μιλλ απόξω σε κεινούς που παίζου και τούς φέρνει τούς ανθρώπους που παίζου να καυγαλαστιζου. (Και αυτό δεν είναι τίποτα, τλ κάνει για φιγούρα, πώς να τάχα και αυτός ξέρει από παιγνίδια και άδιάρφο αν σκοτώθουν οι άνθρωποι).

Ότι παντρεύει άνηλικούς άριλοκροδός, (δηλαδή άμα που του δώστετε τέσσερες λίρας σας παντρεύει και με τλ μάνα σας και με την άδερφή σας). Ότι παντρεύει χωρίς άδεια άλλοθρησκους με έλληνιδες, ως π. χάριν τον Ιταλό Άνδρεα Λεοπόλδον. (Και αυτό τλ κάνει για να αυξήση τλ έλληνικόν γένος και εξευγενισθλ με τούς ευρωπιανούς). Ότι δεν μεταλαβαίνει όσοι είναι έχθροι του, ως π. χάριν την μακαρίτισσα Καλίτσα Καλαργύρου. (Αί μη τλ θέλομε όλα τλ δικά μας; δεν είχε ο άγριοπαπας μάτια να την δη) και ότι τώρα στα τελευταία έδιωξε την γυναικαδέλφη του από την εκκλησια, διότι λέει παντρεύτηκε χωρίς την άδεια τής πριγκηποκαποσύνης του.

Για όλα αυτά, μου λέν πως καταγγέλληκε στην άγρια Σύνοδο, αλλά ξέρετε τί θλ σεμθλ; Θλ βγη λάδι, άμα που φέρει λίγο λάδι και βούτυρο στους άγριους Συνοδικούς.

Ούστ, κοπρόσκυλλα, όξω από τλ ιερά που φορείτε. Σεις ρε, δεν έπρεπε να φορήτε ράσα, αλλά να πάτε στους... χανάδες τής Πόλις να γίνετε διευθυνταί.

9

Προς τούς διευθυνταίς των ξενοδοχείων Άγγλιας και Άατικης. Μιλήτετε και κάνετε άδερφοι προτεχτικούς τούς θυρωρούς σας, τούς όποιους όταν στέλνουν οι ξενοδοχομενοι σας να τούς πιάσουν καρρότα η γιτς περιόπα η για τόν Περαιά τούς τρων τλ μιλα φουσκώνετε τλ άγγωι. Αυτό εινε μιλ λωποδυσία που δεν σας φέρνει καθόλου τιμή, και αν τούς μάθη ο μαγκούφης θλ τούς μπαστση, όπως μπάτσισε και τον πασίγνωστο γέρο Μίμη προχτές στο θέατρο γιατί δεν τον ήξερε και του έκανε παρατήρησι γιατί πήγε να πάρη από ένα ξένο θεωρητο ένα πάγκο και τον βάνει στο δικό του. Με τον διευθυντή να μη τλ βάζετε, γιατί θαρρω πώς κάμμιλ ώρα, θλ ηναι στής ώρας του και αν τακώση κανέναν τέτοιον ευγενή λωποδύτη, όπως ηναι οι θυρωροί σας, θλ του άλλλξη τον πατέρα. Α ο Κοσωνέκος άπάνω στον θυμό του δεν στιμαίρει ούτε τον θεό του. Καλός, αλλά άπάνω στην φύρα του γίνεται κκός σας και ψυχρός σας καιρός.

10

Παρατήρητα ένα πράγμα, ότι οι αξιωματικοί μας και ύπαξιωματικοί του στρατου μας είναι, χωρίς τλ χωρητλ φιλοτιμοι, αλλά στην ύπηρεσια τους θυμώνουν και βρίζουν τούς στρατιώτας χωρίς αίτια. Αυτά ως; καθώς και άλλοτε είπαμε, δεν είναι άξια άνδρων άξιοπρεπων, όντων και ούταν πάνταν στρατιωτων άπλων προ των προβιβισθέντων, όν ουν η βαναυσάντζα που δείχνουν μερικoi ύπαξιωματικοί και λογαγαι, (όνομα και μη χωριδ), στους στρατιώτες. Των προνίμων όλίγα. Θέλτε να έχετε στρατιώτες; που να θυσιάζωνται για τούς ανωτέρους, φέρεστε άξιοπρεπώς και έπεικώς, σάν τον μέγα Νεπολέοντα που έπινε κρασί και με τον

τελευταίο στρατιώτη, και γι' αυτό, με τέτοιο στρατό κατώρθωσε να καθυποτάξη όλη την Εύρωπη.

Θυμάστε στην επιστρατεία που λέγαμε περνα τλ τάγμα του Μαυρομιχλη; Αί, πώς; κατώρθωσε ο Μαυρομιχλης μ' όλη την αυστηρότητά του να προσελκύση την άγάπη του στρατου και να γυρεύουν όλοι σ' αυτουνού τλ τάγμα να κατατάσωνται; Διότι γνωρίζει να εκτελθ την ύπαρσία του χωρίς βαναυσάντσα και άγριανθρωπία, χωρίς σταυρούς και παναγίας και χωρίς μπάτσους. Έσει; με τον τρόπο σας τον βανάυσο κοντεύετε να καταντήσετε τον στρατό, στρατό χαμάλιδων. Τώρα άλλν μάρε.

11

Κύρ νομάρχη, άκουγε και μάζεμε κεράσια. Η καινούργια επιστάτρια που έστειλατε στής γυναικείας φυλακς είναι μιλ γραικοκαούργα, μιλ στρίγγλα, μιλ τσιγκάνα, ένα θηρίο, μιλ τούρακα τέλος πάντων, μιλ μαίμου. ένα τέρας. Αυτή η κυρά μας πήρε την φυλακή, φαίνεται, για κτημά της και κουβάλησε μέσα η κοκωνά μας όλο τλ σπιτικό της, τλ γάτα της, τλ σκύλο της, τον πετεινό της, την κόρη της, τον γυνέ της, τον γαμπρό της και ούλα τλ πάντα, και τοιουτοτρόπως έκανε συντηρητική κατοχή τής φυλακής. Άλλά αυτό δεν είναι τίποτα. Κλειδώνει τής φυλακωμένες από τας εξ και ξερός της για να διασκεδάξη τλ συγγενολόγι της ελεύθερα σάν και στο σπίτι της. Τρίποσε όλαις τής φυλακωμένες σ' ένα δωμάτια σάν παντίκι και πών να σκάσουν, για να έχη αυτή την άπλοχωριά της. Τώρα θέλεις ν' άκούσης και πώς μου τλ γράφουν αυτά η ίδιαις φυλακωμένες; Άκουτα.

Δεν τολμούμε, άγαπατέ μας «Παληάνθρωπε» ούτε να μιλήσωμε, μες βριζει κακούργες, άτιμες και ότι άισχρό μες χτυπλ τλ πσινά της, μες δείχνει τον μεγάλο της δάχτυλο με ώρατα σχήματα, μες δείχνει τον άγκωνά της δηλ. να και να και να. Εκτός τής βρισαις δεν άδιάζει να μες άνοιξη την όξω πόρτα, γιατί συνάζει ρούχα από τλ ξενοδοχεία και τλ πλένει και καλοπιάνει κάθε μια μας ως πού να τής τλ πλύνει και άμα τελειώσει η μπουγάδα την άρχίζει στο βρισίδι. Από τής 14 του μηνός έχομε που άγοράζομε κάρβουνα για να μαγειρέψωμε τλ φαγι που μες δίνει η επιτροπή.

Κοντά σ' αυτά έχομε και την κόρη της την χαριτωμένη Βασιλικούλα της που μαράθηκε πριν άνθισει και μες άποσώνει, όσαις βρισαις περισεύουν από την μάνα της. Τη νύχτα μες άφινει τρεις ώρας σκοτεινά και έπειτα μες σταζει, δυο τρεις σταλαματικαίς και μες κληδώνει πάλι αφού μες στολίσει καλλ καλλ. Προχτές επειδή έβγανε ο λοχίας τον γαμπρό της όξω έδανε τής φωναίς, την έπιασαν τλ δαιμόνιά της, και μαζεύτηκε όλος ο κόσμος, και όλα αυτά, γιατί από τον κειρό που διορίστηκε κανείς δεν πάτησε τλ ποδάρι του ούτε νομάρχης, ούτε εισαγγελέας να τής διδάξη τλ καθήκοντά της. Σε παρακαλούμε θερμώς και γονυκλητώς και με θερμά δάκρυα του έλχιστον να μες λυπηθής έλόγου σου όπου λυπασαι όλους τούς δυστυχεις, και παρακαλέσης τον νομάρχη να ριξη στη φυλακή μας ένα μάτι.

Όλαις οι κατάδικες ύπόδικες φυλακισμένες.

Αυτά και άλλα ήθελα να σας γράψω κύρ νομάρχη, και τέρχ ου κάνε, ότι σε φωτίσει ο Θεός ή ο διάβολος με τλ κέρρατα.

12

Έλαβα και ένα γράμμα φραντζέζικο μικρού μικρού, έστωντας δε με τλ να μη σακμαζώ φραντζέζικα τλ γυρίζα ανάποδα, δεξιά, άριστερά, άπάνω κάτω, τίποτα ούτε συλλαβη δεν μπόρεσα να καταλάβω. Τώρα καταλαβίνω πώς έχομε δικαιοέκεινο που λέν πως τλ φραντζέζικα εινε πολλ δύσκολα, έκεινο προ πάντων εινε που με φουρκίζει, που ενώ ξέρω και τλ διαβάζω με τλ γράμματά τους, δεν μπορω να καταλάβω τί λέν. Άστε να μες τλ εξηγήσουν και τότε σας λέω τί έχει μέσα. Καλλ και τλ έσκέθηκα.

Αὐτὸς εἶναι κείνος πῦ θὰ γίνῃ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάς στὴ δευτέρα παρουσία.

13

Κύριε Λάζε πῦ διορίστηκες τώρα καινούργιος διευθυντῆς τοῦ νοσοκομείου ἔχεις σκοπὸ ν' ἀφήσῃ στὸ νοσοκομεῖο μέσα αὐτῇ τὴν κυρὰ Ἀντωνιά; Ἄν τὴν ἀφήσῃς, ἐτοιμάσου καὶ σὺ ἀπὸ τώρα ν' ἀκούσῃς τὰ σκολιανὰ σου, γιὰ ὅσα μπορεῖ σὰν ἄνθρωπος καὶ σὺ νὰ πῆσῃς λαθῆ, ἂν θέλῃς· λοιπὸν νὰ τᾶχωμε καλὰ, δόστης τὰ παπούτσια. Σὺμφωνοι; Ἄντιό λοιπὸν.

14

Παληάνθρωπέ μας. Οὔλοι οἱ ἀρρώστοι τῶν ἀσθενῶν τῆς ἀπέλπιδος Ἑλλάς πῦ εἴμαστε στὴ πρώτη καὶ δεύτερη σάλα πῦ ξαφαζομε τὴν εὐγνωμοσύνη μας, γιὰτὶ τώρα βρῖκαμε μιὰ μικρὴ περιποίησι ἀπὸ τὸν καιρὸ πῦ ἔγραψες.

Σημ. Παληανθρώπου. Μὴ πολὺ χαίρεσθε καὶ αὔριο θ' ἀρχίσουν πῦλι τὰ ἴδια. Τρεῖς μέραις κάθε θάμμα.

15

Νὰ κι' ἄλλος μουστερῆς φρέσκος. Ὁ κύριος Ἀγγελῆς Παλαιολόγος ὁ ἐπιστάτης τοῦ νεκροταφείου ἀνακάλυψε μιὰ πολὺ χρήσιμη ἐφεύρεσι καὶ ἀπλούστατη. Τὴν νύχτα βγάζει τοὺς σταυροὺς τῶν πεθαμένων ἀπὸ τὰ μνήματα καὶ τοὺς με ταπουλά. Ἀπ' αὐτῇ τὴν καλῇ πράξῃ του, ἂν ἦναι ἀλήθεια, κοντὰ στὸν κίνδυνο πῦ μπορεῖ χωρὶς σταυροὺς νὰ βρυκολαλιάσουν οἱ πεθαμένοι, δὲν μποροῦν καὶ οἱ ζωντανοὶ νὰ βροῦν τοὺς πεθαμένους τῶν πῦ τοὺς ἔχουν θαμμένους, καὶ ἔτσι κον-

τεύει νὰ βγῇ ἀλήθεια ἢ παροιμία, ὅτι θὰ ἔρθῃ ἐποχὴ πῦ θὰ χάνεον οἱ ζωντανοὶ τοὺς πεθαμένους.

Τώρα μπορεῖ νὰ φεύγουν καὶ οἱ σταυροὶ μονάχοι τους, δὲν εἶναι παραξένο, ἀφοῦ οἱ σταυροὶ εἶναι πάντα θαυματοῦργοι, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ θαῦμα πέφτει ὅλο ἀπάνω στὸν Ἀγγελῆ μας καὶ πρέπει νὰ κἀνῃ τρόπο νὰ μὴ ξαναγίνῃ, ἀλλοιῶτικα θὰ βάνωμε τὸν Μακράκη νὰ τὸν ἀφορίσῃ γιὰ νὰ συμμαζευτῇ ἡ σουφροποιητικὴ δυνάμις του.

16

Κὺρ δῆμαρχε τοῦ Περαιῆ πῦ εἶνε ἡ μουσικὴ πῦ ἤθελες νὰ φτειάσῃς; Οἱ Περαιῶτες βλέπουν μουσικὴ νὰ κορδαρίζωνται μὲ τῆς στολαῖς του τῆς κυριακάδες νὰ περπατοῦν στοὺς δρόμους, ἀλλὰ μουσικὴ αὐτε βλέπουν αὐτε ἀκοῦν παρὰ μόνο τῆς πατινάδες πῦ κάνουν τὴν νύχτα στοὺς δρόμους μὲ τὰ ὄργανα. Γι' αὐτὸ τοὺς ἔκανε ὡραία ἰδέα καὶ θαυμάζει τινὰς πῦς σὰς κατέβηκε στὸ κεφάλι. Ἄσε μας κάτω καὶ σὺ ἀδελφέ μὲ μὲ τοὺς ψευτομουσικᾶτιδές σου.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ξυλογράφοι διὰ τὰς ξυλογραφίας τοῦ «Παληανθρώπου».

Ἐχετε μὰ τὸ Θεὸ, καὶ αὔριο φύλλο.